

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2710

гр. София, 27.03.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав, в закрито заседание на 27.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

като разгледа дело номер **2884** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на М. Б., гражданин на А., [дата на раждане], подадена чрез адв.Ш., против Заповед рег.№ 4536 ОЧ-24/25.01.2022 г. на Началника на ГПУ-С., с която спрямо чужденеца са наложени ПАМ "връщане до страна на произход А., страна на транзитно преминаване или трета страна" и "забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз" за срок от 3 години. С жалбата е направено искане за възстановяване на срока за обжалване на заповедта.

Жалбоподателят е поискал възстановяване на срока за обжалване, като се е позовал на следните обстоятелства: Получил е обжалваната заповед на 25.01.2022 г. Веднага след връчване на заповедта той е бил принудително настанен в СДВНЧ, а след това е бил изведен за страната си по произход. Изтъква, че оспорената заповед не му е била преведена в цялост на албански език, като настоява, че това е довело до невъзможност той да осъзнае какъв акт му се предявява и какви последици влече същият. Допълва, че е бил принудително изведен от България, без да е имал възможност за контакт с лице, от което да получи юридически съвет и което да му разясни възможностите, с които разполага като адресат на заповедта и действията, които следва да се предприемат. Сочи, към онзи момент е разбрал единствено, че е задържан в СДВНЧ и трябва да бъде депортиран до А.. Когато е бил спрян от унгарските власти, вече е разбрал, че има „някакъв проблем от България“, заради който не е допуснат да влезе на територията на Република У. и то едва на 27.02.2022 г., а по-късно през месец март, след контакт с адвокат в България, той е разбрал, че с обжалвана заповед всъщност му е била приложена мярка по ЗЧРБ „забрана за влизане в държавите — членки на ЕС за срок от три години“. Позовава се на обстоятелството, че веднага след като му е връчена обжалвана заповед, той е бил „лишен от свобода“, като е бил принудително настанен в СДВНЧ и е бил лишен от всякаква възможност за контакт с лице, което да поеме защитата му, а той самият не разполага с необходимите знания, умения и

култура, както и с каквато и да е възможност за среща и консултация с адвокат. На основание изложеното моли Съда да приеме, че са налице основанията на чл.161 АПК, като е пропуснал срока на обжалване поради особени, непредвидени обстоятелства.

С разпореждане от 09.05.2023 г. Съдът изиска от ГПУ-С. и от дирекция Миграция пояснения и доказателства.

В отговора на ГПУ-С. с писмо УРИ 453600-1198/17.05.2022 г. се установява, че жалбоподателят е задържан на 21.01.2022 г. в землището на с.К.А. при нарушение на държавната граница. На лицето са наложени ПАМ "връщане до страна на произход А., страна на транзитно преминаване или трета страна" и "забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз" за срок от 3 години. Същият е принудително настанен в СДВНЧ-Любимец на 25.01.2022 г. Регистрирано е излизане през ГКПП-Г. на 28.01.2022 г.

В отговора на Д"Миграция" с писмо рег.№ 536400-19577/18.05.2022 г. се установява, че на жалбоподателя не е издавано разрешение за пребиваване и адрес на територията на РБългария, регистрирано е излизане през ГКПП-Г. на 28.01.2022 г.

По направеното искане за възстановяване на срока за обжалване Съдът намери следното:

Искането е неоснователно. Разпоредбата на чл.161, ал.1 АПК предвижда две хипотези, при които е допустимо възстановяване на срока за обжалване на индивидуален административен акт. Първата хипотеза е когато пропускането на срока се дължи на особени непредвидени обстоятелства, а втората при поведение на администрацията, въвело жалбоподателя в заблуждение. В случая, с оглед твърденията на молителя Съдът приема, че се поддържа наличие особени непредвидени обстоятелства – лишаване от свобода. Особени непредвидени обстоятелства законодателят не е дефинирал и е предоставил на практиката да ги определи въз основа на конкретните доказателства по делото и обикновено се касае за обстоятелства, които жалбоподателят не би могъл да предвиди дори и да е положил необходимите усилия и грижи. Това са обстоятелства извън обичайните, нормално очакваните и поради това предвидими обстоятелства. Те следва да са възникнали внезапно и изненадващо и страната, която държи извършване на процесуалното действие, да не е в състояние да ги преодолее. Трябва да са особени, т.е. различни от обикновените, да не са рутинни и да са обективно попречили на страната да изпълни в срок съответното процесуално действие (Определение № 1302 от 02.02.2021 г. на ВАС по адм.дело № 1017/2021 г.). Съдебната практика приема за такива обстоятелства природни бедствия, внезапно тежко заболяване, военно положение и др. събития, които нито могат да се предвидят, нито да се преодолеят от волята на страната (Определение № 106 от 17.12.1984 г. на ВС по ч.гр.дело № 1141/1984 г.). Изискванията тези обстоятелства да не зависят от волята на страната е трайно застъпено в съдебната практика (Определение № 6814 от 15.05.2012 г. на ВАС по адм.дело № 6214/2012 г., Определение № 7700 от 24.06.2016 г. на ВАС по адм.дело № 7095/2016 г., Определение № 10422 от 08.10.2015 г. на ВАС по адм.дело № 10096/2015 г.). Настаняването в СДВНЧ не е от категорията внезапно възникнали непредвидени обстоятелства, предвид възможността на лицето своевременно да упълномощи адвокат. Това не е сторено в срока за обжалване на заповедта.

По смисъла на закона "заблуждение" е налице, когато действията на администрацията създават у оспорващия невярна представа за срока на обжалване. В тези случаи

пропускането на срока се дължи на поведението на администрацията, което е в пряка причинна връзка с пропускането срок за оспорване и поради което оспорващият не би пропуснал срока. Поведението, с което администрацията е възможно да стане причина оспорващия да пропусне срока може да бъде и бездействие, изразено в неизпълнение на задължение да се извърши надлежно съобщение на административния акт. Необходимо е обаче да се установи причинната връзка между поведението на администрацията и пропускането срока за оспорване (Определение № 7402 от 08.06.2009 г. на петчленен състав на ВАС по адм.дело № 1844/2009 г.).

В настоящия случай не се установява нито наличие на поведение, въвело жалбоподателя в заблуждение нито наличие на причинна връзка между поведението на администрацията и пропускането на срока за оспорване. Административният орган е действал добросъвестно, при спазване на административнопроизводствените правила, предвидени в ЗЧРБ.

В случая жалбоподателят не положил дължимата грижа са собствените си дела и не може да твърди, че поведението на администрацията го е въвело в заблуждение. След връчването на заповедта чуждият гражданин е изведен от РБългария, като не е предприел никакви действия по защита на правата и интересите си, а е продължил необезпокоявано пътя си към У.. Едва там и едва когато е разбрал, че наложената му в България ПАМ създава пречки за влизането му в друга държава на ЕС, той е предприел обжалване на ПАМ, но към този момент срокът за обжалване на същата е изтекъл. Следователно пропускането на срока за обжалване на Заповед рег.№ 4536 ОЧ-24/25.01.2022 г. е последица от липсата на дължима грижа от страна на чуждия гражданин по отношение на производството за връщане в страна на произход или друга държава, а не поради неправомерно поведение на администрацията на Д“Миграция“.

Предвид на изложеното Съдът намира искането за неоснователно. Не се установиха действия и поведение от страна на административния орган, при съобщаване на процесното решение, които да са въвели молителя в заблуждение, като твърденията в тази насока в молбата за възстановяване на срока са неоснователни и немотивирани. Не следва да се кредитират твърденията на молителя, че са налице непредвидени обстоятелства, които са го възпрепятствали да обжалва в срок процесната заповед. При липсата на каквито и да било доказателства за наличие на причинно-следствена връзка между поведението на администрацията и причината за пропускане на срока за обжалване, искането за възстановяване на срока за обжалване по чл.161, ал.1 АПК е неоснователно. В този смисъл е и практиката на ВАС по случаи на неприсъствено връчване по реда на ЗУБ - Определение № 11450 от 11.11.2021 г. по адм.дело № 10124/2021 г., Определение № 17353 от 18.12.2019 г. по адм.дело № 13788/2019 г. и Определение № 12792 от 30.11.2015 г. по адм.дело № 13034/2015 г.

Въз основа на изложеното Съдът приема, че не са налице предпоставките за възстановяване срока за обжалване на оспорената заповед, тъй като не установява, че пропускането на срока не се дължи на особени непредвидени обстоятелства или на действия на администрацията въвели лицето в заблуждение.

Съдът намира, че подадената жалба е недопустима поради просрочие. При връчване на заповедта на 25.01.2022 г. срокът за обжалване на същата е изтекъл на 08.02.2022 г., а жалбата е подадена на 14.03.2022 г., като пропускането на срока за обжалване на заповедта се дължи изцяло на поведението на чужденеца. Срокът за обжалване на административния акт е преклузивен и изтичането му е пречка за упражняване

правото на жалба. Просрочената жалба води до десезиране на Съда и предпоставя оставянето ѝ без разглеждане и прекратяване на производството.

Така мотивира и на основание чл.161, ал.3 и чл.159, т.5 от Административнопроцесуалния кодекс, Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на М. Б., гражданин на А., [дата на раждане] , за възстановяване на срока за обжалване на Заповед рег.№ 4536 ОЧ-24/25.01.2022 г. на Началника на ГПУ-С..

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на М. Б., гражданин на А., [дата на раждане] , против Заповед рег.№ 4536 ОЧ-24/25.01.2022 г. на Началника на ГПУ-С., с която спрямо чужденеца са наложени ПАМ "връщане до страна на произход А., страна на транзитно преминаване или трета страна" и "забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз" за срок от 3 години.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.дело № 2884/2022 г. по описа на Административен съд-София град.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: